

РЕШЕНИЕ

№ 259

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8643** по описа за **2012** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на отдел „Пътна полиция”- СДВР чрез юрисконсулт М. срещу решение на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав, по АНД № 20313/2011 г. С решението се отменя наказателно постановление /НП/ №88543/ 01.09.2011 г. на Началника на ОПП при СДВР, с което на Г. И. Н. е наложено административно наказание „глоба” на основание чл. 178, ал. 1, т. 1 от ЗДвП в размер на 2 000 лева. В останалата част, относно наложена глоба от 20 лв, наказателното постановление е потвърдено.

В касационната жалба се твърди, че атакуваното решение на СРС е незаконосъобразно и неправилно. Касаторът моли решението на въззивния съд да бъде отменено, а наказателното постановление да се потвърди. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се явява лично в съдебно заседание и чрез адв. М. намира жалбата за неоснователна.

Прокурорът намира жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за правилно и следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, IV-ми касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Настоящият съдебен състав намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя и свидетел по делото К. И. и на свидетеля Л. Н., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Установено е, че на 21.08.2011 г. Г. Н. паркира автомобил марка „Шкода” с [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]. При извършена полицейска проверка се констатира, че водачът е в нарушение на знак Б27 и табела Т17 и автомобилът е с изменена конструкция, тъй като по свидетелство за регистрация е товарен автомобил с 1+1 места, а в действителност е оборудван със седалки 4+1 места. Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №88543/ 21.08.2011 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че то е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При спазване на процесуалните правила районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод.

Неаргументирано касаторът твърди, че Н. е собственик на [фирма], а вследствие на това обстоятелство - и на МПС с изменена конструкция. От събраните доказателства по делото безспорно се установява, че лицето е само служител в посоченото дружество и като такъв няма как да е наясно с измененията в конструкцията и техническото състояние на всички автомобили от служебния автопарк. Правилно въззивният съд е преценил, че Н. е управлявал автомобила с изменена конструкция без знание за това, управлявал го е единствено на инкриминираната дата и това не е бил ползваният от него служебен автомобил. В този смисъл не е налице виновно поведение от страна на водача.

По изложените съображения, Административен съд София - град - IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.06.2012 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав, по НАХД № 20313/ 2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.